

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Ciacla Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.11.2018 - 21.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021 - 10.02.2021;

Instanța de recurs: 05.04.2021 - 22.06.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2020, Ciacla Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice, psihotronice sau analogilor lor pe un termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

S-a încasat de la Ciacla Alexandru în beneficiul statului suma de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Ciacla Alexandru la 26.09.2018 aproximativ la ora 22:10 min., aflându-se pe XXXXX, urmărind scopul păstrării fără scop de înstrăinare, precum și altor operațiuni ilegale cu analogul drogului, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopul său criminal, ilegal a deținut la sine masă vegetală uscată cu miros specific de 0,259 gr., de culoare gălbuie, îmbibată cu cannabinoidul sintetic - MDMB(N)-2201, ambalată într-un pachetel de culoare alb, păstrând-o asupra sa până la momentul sosirii colaboratorilor de poliție implicați în activitatea de menținere a ordinii publice. Văzând aceasta el a aruncat jos pachetelul, după care a fost ridicat și sigilat la aceeași dată, de către colaboratorii Inspectoratului

de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău.

Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din XXXXX în masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare gălbuie (0,259 gr.), prezentată într-un pachetel de culoare alb, ridicată la data de 26.09.2018 de la cet. Ciacła Alexandru, se conține substanța MDMA(N)- 2201, care conform actului comun nr. XXXXX din XXXXX al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor, constituie componentă a grupei de cannabinoidi sintetici, analog al substanței psihotrope AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 5 octombrie 2004”.

Conform pct.193 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciacła Alexandru să fie condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 5 ani. În rest sentința să fie menținută.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, analizând sentința, instanța de judecată a aplicat inculpatul pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani și prin aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, în raport cu art.90 Cod penal, ignorând astfel criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

Acuzatorul de stat a indicat că, instanța corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, însă a aplicat o pedeapsă prea blândă. În motivarea sentinței a fost constatat că: „în acest context, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei stipulate în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal se clasifică ca o infracțiune gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor lor pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani, considerând că pedeapsa respectivă este una echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat, care este la prima sa abatere la legea penală”.

În aceste condiții instanța a respins argumentul procurorului privind aplicarea

unei pedepse privative de libertate, ca fiind neîntemeiat, considerând-o neechitabilă faptei comise în coraport cu circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până și după comiterea faptei, deoarece după cum s-a stabilit în ședința de judecată, inculpatul anterior nu a fost condamnat și pentru prima dată se află pe banca de acuzat, fiind tânăr și oficial angajat în câmpul muncii.

Astfel, instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, a notat procurorul că, inculpatul a încălcat niște relații sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor, apărute împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, iar în acest sens a menționat că, criminalitatea creată de droguri, prin consecințele sale de ordin social, economic, medical, cultural și politic, cauzează prejudicii considerabile nu numai intereselor de stat, dar și celor ale societății, ale multor persoane particulare, atentează la viața și sănătatea cetățenilor, influențează în mod demoralizator asupra conștiinței și comportamentului oamenilor.

În altă ordine de idei, procurorul a menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art.90 din Codul penal, care este cea mai blândă pedeapsă prevăzută la art.217 alin.(4) lit. b) din Codul penal, numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu creează inculpatului careva incomodități și doar îl instigă pe acesta de a mai comite infracțiuni, doar pe viitor să fie mai prudent și să nu comită „greșelile” care le-a comis și datorită cărora acțiunile lui a fost deconspirate.

De asemenea, acuzatorul de stat a notat că, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, declarând în cadrul audierii precum că, de colaboratorii de poliție a fost condus pentru a trece expertiza medico-legală, iar ca rezultat s-a constatat că a fost în stare de ebrietate alcoolică, narcotică nu s-a depistat.

Prin urmare, în vederea restabilirii echității sociale, procurorul a considerat că, inculpatului trebuie să îi fie aplicată o sancțiune penală în conformitate cu limitele

prevăzute de norma penală stipulată la art.217 alin.(4) lit. b) din Codul penal și anume: să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 5 ani.

3.1. Avocatul Matușenco Ion în numele inculpatului a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare nu a apreciat probele acușării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării or, soluția instanței de fond trebuia să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au stat la condamnarea persoanei, fiind în final una superficială și fără o argumentare cuvenită, iar poziția apărării fiind ignorată în totalitate.

În opinia avocatului instanța de judecată a fost dusă în eroare cu referire la circumstanțele de fapt a cauzei penale, iar probele administrate și puse în sarcina sentinței de condamnare nu probează intenția infracțională, mai mult este contrara actului de acușare formulat nemijlocit lui Ciacła Alexandru.

Ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului nu întrunește condițiile legale și în acest aspect fiind încălcat dreptul la apărare: Conform ordonanței de punere sub învinuire emisă în data de 23 noiembrie 2018 se constată circumstanțele de fapt ale cauzei și anume: „Ciacła Alexandru pe 26 septembrie 2018 la aproximativ ora 22:10 aflându-se în str. XXXXX, ilegal a deținut la sine masa vegetală cu miros specific, păstrând-o asupra sa până în momentul parvenirii colaboratorilor de poliție unde a aruncat mura vegetală descrisă, fiind ridicată de către colaboratorii de poliție”.

Continuând cele enunțate mai sus apărarea a făcut trimitere la circumstanța de fapt: „ilegal a deținut la sine o substanță”. Fiind invocat că actul de acușare cuprinde expresii neprobate prin careva circumstanțe de fapt, deoarece nici o probă atașată la materialele cauzei penale nu a constatat această circumstanță de fapt. Mai mult, mărturiile tuturor martorilor atestă depistarea a unui pachet la o distanță de până la trei metri de la grupul de persoane. Acest pachet a fost depistat și ridicat nu conform rigorilor codului de procedură penală.

Avocatul a menționat că, acușatorul de stat a ignorat rigorile normei art.254 Cod procedură penală și nu a dat o apreciere la acțiunile și declarațiile martorilor, pe de altă parte a camuflat și nu a întreprins măsuri certe de audiere a tuturor martorilor oculari ai faptei prejudiciabile.

Un alt aspect notat de către partea apărării a fost că, în procesul verbal de cercetarea incidentului este indicat că, locul petrecerii acțiunii procesuale se efectuează în incinta sectorului de poliție, dar nu la locul faptei, și în calitate de martori asistenți participă colaboratorii de poliție care au fost audiați în calitate de martori în cauza penală. Prin acțiunea procesuală descrisă plicul cu substanță se constată pe masa de serviciu dar nu în str. XXXXX. Important că pachetul a fost ridicat anume din localul descris, dar nu din strada XXXXX, la care acțiune

procesuală nu a participat nemijlocit inculpatul.

La comportamentul expertizelor judiciare numite în cauza penală apărarea a invocat faptul că, aceste probe au fost obținute cu încălcarea procedurii stabilite și inculpatul a fost lipsit de dreptul său de a se apăra în acest sens.

A susținut avocatul că, corpurile delictive remise la expertizare, examinate de către expert nu au fost prezentate inculpatului și nu a fost aplicată nici o semnătură în acest sens, considerând că a fost încălcate prevederile art.94, 95 și 251 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Ciacla Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4), lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, în cadrul ședinței de judecată vina inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate a fost dovedită integral atât prin declarațiile martorilor acuzării, prin procesul verbal nr.4116 de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 26.09.2018, medicii fiind în imposibilitate de a formula concluzii referitor la starea de ebrietate a lui Ciacla Alexandru din motivul refuzului de prelevare a probelor, prin procesul verbal nr. 4117 de examinare medicală privind constatare faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 26.09.2018, potrivit căruia la cet. Ceban Andrei s-a constatat stare de ebrietate provocată de alcool și stupefiante /cannabinoide/.

La argumentul avocatului precum că, inculpatul nu a fost înștiințat despre numirea expertizei judiciare, fiind lipsit de dreptul de a formula întrebări, și nu i-a fost adus la cunoștință Raportul de expertiză judiciară, deoarece potrivit materialelor cauzei penale, instanța nu a constatat careva încălcări admise de către organul de urmărire penală.

Mai mul, instanța de apel menționat că, în ședința de judecată s-a stabilit contrariul conform procesului verbal de comunicare a Raportului de expertiză din 22.11.2018 i-au fost aduse la cunoștință rezultatele expertizei inculpatului Ciacla Alexandru în prezența avocatului sub semnătură și careva obiecții la Raportul de expertiză nr.XXXXX din XXXXX nu au fost invocate și conform procesului verbal al prezentării materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului din 23.11.2018, atât apărătorul cât și Ciacla Alexandru careva obiecții sau cereri nu au înaintat.

În acest context, instanța de apel nu a reținut argumentele apelantului cu referire la prevederile art.art.94, 95, 251 Cod de procedură penală, deoarece nu cad sub incidența acestora.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros

soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, Ciacła Alexandru anterior nu a fost condamnat, nu a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, din cuvinte angajat în câmpul muncii - conducător auto la "Star Net", celibatar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, fapt confirmat prin Certificatele nr. XXXXX din XXXXX și nr. XXXXX din XXXXX, se caracterizează în plan satisfăcător.

În cele din urmă, instanța de apela a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Ciacła Alexandru, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare.

La fel, pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, s-a remarcat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a considerat justă aplicarea prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului Ciacła Alexandru, suspendând condiționat pedeapsa principală sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 ani, considerând că pedeapsa respectivă este una echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat, care este la prima sa abatere la legea penală.

Referitor la argumentul procurorului privind aplicarea unei pedepse privative de libertate, ca fiind neîntemeiat, considerând-o neechitabilă faptei comise în coraport cu circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până și după comiterea faptei, instanța de apel a stabilit că, inculpatul anterior nu a fost condamnat și pentru prima data se află pe banca de acuzat, fiind tânăr și oficial angajat în câmpul muncii.

În contextul dat, instanța de apel nu a avut temeii de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a menționat că, instanța de apel a greșit în partea individualizării pedepsei, stabilite inculpatului Ciacła Alexandru și în contradicție cu principiului individualizării pedepsei penale, în situația în care inculpatul a .săvârșit o infracțiune gravă, legată de circuitul ilegal a substanțelor narcotice, nu și-a recunoscut vina și respectiv nu se căiește de fapta comisă, i-a aplicat prevederile art.90 Cod penal.

Prin urmare, la individualizarea pedepsei și anume în ceea ce privește la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel urma sa ia în considerație și personalitatea inculpatului, precum și comportamentul acestuia până sau după

săvârșirea infracțiunii.

În contextul dat, acuzatorul de sta a indicat că, prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, obligă instanța să motiveze necesitatea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului.

Astfel, instanța de apel la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, și-a motivat soluția doar prin faptul că inculpatul Ciacia Alexandru, este la prima abatere de la legea penală, iar aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este facultatea instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Acuzarea a notat că, din conținutul apelului declarat, rezultă că în susținerea apelului, a fost invocat gravitatea infracțiunii imputate care se califica ca un gravă, comportamentul acestuia, nerecunoașterea vinovăției și faptul că nu s-a căit de cele întâmplate, personalitatea inculpatului care se caracterizează satisfăcător, precum și pericolozitatea fenomenului circuitului ilegal de substanțe narcotice. Totodată, acuzatorul de stat a invocat că aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu va realiza scopul legii penale prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal și anume scopul prevenției speciale și generale.

De asemenea, a invocat acuzatorul de stat că, instanța de apel în motivarea deciziei urma, să-și argumenteze soluția asupra oricărui argument al acuzării și anume, să se expună asupra necesității suspendării executării pedepsei cu închisoare, reieșind din gravitatea faptului și personalitatea inculpatului, care de altfel nu a recunoscut vina și se caracterizează, satisfăcător.

În concluzia celor indicate, procurorul a relevat că, instanța, de apel neîntemeiat a respins apelul acuzatorului de stat în latura individualizării greșite a pedepsei penale, din aceste considerente hotărârea instanței de apel emisă pe caz urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului Ciacla Alexandru.

6. Asupra recursului declarat de procuror a prezentat referință avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului, care s-a pronunțat pentru respingerea acestuia ca inadmisibil.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar

prevederilor legale, exprimând dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit reține că, obiect al contestării deciziei în instanța de recurs, a constituit blândețea pedepsei, fiind invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și insuficientă atingerii scopului legii penale de corectare a condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, adică și dispozițiile art.90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Conform alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de

circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin.(4) al aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă că, instanțele inferioare după ce au stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunilor, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, care ca mijloc de individualizare a pedepsei conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunilor prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță.

Astfel, instanțele de fond la stabilirea pedepsei lui Ciacła Alexandru, corect au luat în considerație personalitatea inculpatului, care se caracterizează satisfăcător la locul de trai, a comis pentru prima dată o infracțiune, din cuvinte angajat în câmpul muncii – conducător auto la „Star-Net” la evidență medicului psihiatru și narcolog nu se află, confirmat prin certificatele nr. XXXXX din XXXXX (f.d.32) și nr. XXXXX din XXXXX (f.d.33), circumstanțe agravante și atenuante nu au fost reținute.

În această ordine de idei, la aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de judecată inferioare a luat în considerare prevederile art.art.75 - 88 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

O altă condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel întemeiat a concluzionat despre menținerea sentinței în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, luând în vedere faptul că inculpatul a comis pentru

prima dată o infracțiune, din cuvinte angajat în câmpul muncii.

Instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, este în raport cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită; comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării s-a constatat și la evidență medicului psihiatru și narcolog nu se află.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul hotărârilor pronunțate de instanțele de fond, acestea au motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta se poate corecta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge argumentul recurentului prin care se susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece acesta nu a indicat asupra cărora anume motive invocate în apel instanța nu s-a expus, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, la cauză nu și-au găsit confirmare temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată potrivit legii.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că, temeiurile

invocat de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Ciaclea Alexandru XXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral 12 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion